القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:- ډاکټر محمد دین

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَیْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ

او پوهه شئ | چه هغه څه | چه غنيمت کښې بيا مومئ تاسو | له هر جنس نه | نو الله دَ پاره دے | دَ دے پنځمه برخه

او تاسو ته دِ معلومه شي چه کوم څيز تاسو په غنيمت کښې بيا مومئ نو په هغې کښې پنځمه برخه دَ الله تعالیٰ

وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِی الْقُرْبٰی وَالْیَتٰمٰی وَالْمَسٰکِیْنِ وَابْنِ السَّبِیْلِ

او دَ رسول دَ پاره | او دَ خپلوانو دَ پاره | او يتيمانو | او مسکينانو | او مسافرو (دَ پاره)

او دَ رسول دے او دَ هغهٔ دَ خپلوانو او يتيمانو او مسکينانو او مسافرو دے

اِنْ کُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا

کهٔ چرے تاسو ايمان راوړے وی | په الله | او په هغه (کتاب) باندې چه نازل کړے مونږ | په خپل بندهٔ باندې

کهٔ تاسو په الله تعالیٰ باندې ايمان لرئ ، او په هغه (کتاب) چه مونږ دَ فيصلے په ورځ يعنی دَ دواړو فوځونو

یَوْمَ الْفُرْقَانِ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعٰنِ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ

په حق او باطل کښې دَ فيصلے په ورځ | په کومه ورځ | چه يو ځائے راغلے | دوه ډلې | او الله | په هر څيز باندې

دَ مقابلے په ورځ په خپل بنده باندې نازل کړے دے او الله تعالیٰ په هر څيز باندې قدرت

قَدِیْرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْیَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰی

قادر دے | کله چه تاسو وئ | په غاړه | نږدے باندې | او دوی وو | په غاړه | لرے باندې

لری ، دا هغه وخت وو کله چه تاسو (دَ مدينے) نږدې والا غاړه باندې وئ او هغه (کفار) په لرے غاړه باندې وو

وَالرَّکْبُ اَسْفَلَ مِنْکُمْ ؕ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ

او قافله (وه) | ښکته | له تاسو نه | او کهٔ تاسو دَ يو بل سره وعدې کولے (دَ جنګ) | نو اختلاف به کولو تاسو

او (دَ تجارت) قافله تاسو نه ښکته (بيخ بيخ) تلله او کهٔ چرے تاسو دَ يو بل سره دَ جنګ په حقله څهٔ وعدې کولے نو تاسو به

فِی الْمِیْعٰدِ ۙ وَلٰکِنْ لِّیَقْضِیَ اللّٰهُ اَمْرًا کَانَ مَفْعُوْلًا ۬ۙ

په وعده کښې | ليکن | پوره کول وو | الله له | يو کار | چه کيدونکے وو

نهٔ وې رسيدلی وعدې ته خو (څهٔ چه وشول هغه ځکه وشول) چه الله تعالیٰ يو داسے کار پوره کړی کوم چه هغهٔ کولو.

لِّیَهْلِکَ مَنْ هَلَکَ عَنْۢ بَیِّنَةٍ وَّیَحْیٰی مَنْ حَیَّ عَنْۢ بَیِّنَةٍ

چه هلاک شي | هغه څوک چه هلاک شو | په دليل سره | او ژوندے پاتے شي | هغه څوک چه ژوندے پاتے شو | په دليل سره

هغه دا چه څوک تباه کيږی هغه په ښکاره دليل تباه کړی او څوک چه ژوندے پاتے کيږی هغه په واضح دليل ژوندے پاتے

وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿٤٢﴾ ۙ اِذْ یُرِیْکَهُمُ اللّٰهُ فِیْ مَنَامِکَ

او بيشکه | الله | آوريدونکے | پوهه دے | هر کله چه ښودل تا ته دوی | الله | ستا په خوب کښې

شي او الله تعالیٰ هر څهٔ آوری په هر څهٔ پوهه دے . هغه وخت را ياد کړه چه الله تعالیٰ هغوی (کافران) تا ته په

قَلِیْلًا ؕ وَلَوْ اَرٰىکَهُمْ کَثِیْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

لږ | او کهٔ ښودلے وے تا ته دوی | ډير | نو خامخا به زړهٔ بائيللے وو تاسو | او خامخا به اختلاف کولو تاسو

خوب کښې لږ ښکاره کول او کهٔ درته ئے ډير ښکاره کړی وے نو تاسو به همت بائيللے وو او په دے معامله کښې به مو

فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

په دے معامله کښے | او لیکن | الله | بچ وساتلئ | بیشکه هغه | ښهٔ پیژنی | دَ سینو خبرے

جګړه شروع کړے وه ، لیکن الله تعالیٰ تاسو بچ کړئ ، یقیناً الله تعالیٰ ته دَ زړونو حال ډیر ښهٔ معلوم دے

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا

او هغه کله چه | هغهٔ ښودل تاسو ته | دوی | کله چه تاسو مخامخ شوئ | په سترګو ستاسو کښے | لږ

او را یاد کړئ چه دَ مقابلے په وخت کښے الله تعالیٰ تاسو ته دُښمنان کم ښکاره کول ،

وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ

او لږ ئے ښکاره کړئ تاسو | په سترګو دَ هغوئ کښے | چه پوره کړی | الله هغه کار | چه کیدونکے ؤ

او تاسو ئے دښمنانو ته کم ښکاره کولئ چه الله هغه کار پوره کړی کوم چه فیصله کړے شوے دے

وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ ع ٥

او الله طرف ته | واپس کړے شی | (ټول) کارونه | اے دَ ایمان خاوندانوا | کله چه تاسو مقابله شئ

او ټول معاملے صرف الله تعالیٰ ته راجع کیږی . اے مؤمنانو ؛ هر کله چه یو ټولی سره ستاسو

فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

یو ټولی سره | نو کلک ودریږئ | او یاد کړئ | الله | ډیر | دَ پاره دَ چه تاسو | کامیاب شئ

مقابله راشی نو ثابت قدم ودریږئ او الله تعالیٰ ډیر ډیر یاد دَ کړئ چه تاسو کامیاب شئ .

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ

او حکم منئ | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او دَ یو بل سره جګړے مهٔ کوئ | ګنی بزدله به شئ | او لاړه به شی

او دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول حکم منئ ، او په خپل مینځ کښے جګړے مهٔ کوئ ګنی بزدله به شئ او ستاسو رُعب

رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا

رُعب ستاسو | او صبر کوئ | بیشکه | الله | سره (دے) | دَ صبر کوونکو | او مهٔ کیږئ

به ختم شی او صبر کوئ الله تعالیٰ دَ صابرانو خلقو مدګار دے . او دَ هغه خلقو

كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَ

په شان دَ هغو خلقو | چه ووتل | دَ خپلو کورونو نه | په غرور سره | او خلقو ته په ځان ښودلو سره | او

په شان مهٔ کیږئ چه دَ خپلو کورونو نه په غرور سره او خلقو ته دَ ښودنے په خیال راووتل او

يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

او منع کوی (خلق) | دَ الله دَ لارے نه | او الله | په هغه څهٔ | چه دوی ئے کوی | راچاپیره دے

خلق ئے دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه منع کول او الله تعالیٰ دَ دوی په کارونو احاطه کوونکے دے

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ

او کله چه ښائسته کړل | دوی ته | شیطان | عملونه دَ دوی | او وئے وئیل | چه څوک هم غالب نهٔ شی راتلے په تاسو

او کوم وخت چه شیطان ورته دَ دوی کارونه ښائسته ښکاره کړل او ورته ئے دوئیل چه نن هیڅوک بنی ادم

الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ

نن | له خلقو نه | او بیشکه زه مددګار یم | ستاسو | بیا هر کله چه | مخامخ شوے

په تاسو غلبه نه شي موندے او زه ستاسو ملګرے یم ، خو هر کله چه دواړه ډلے

الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكُمْ

دواړه ډلے | نو هغه واپس وګرځیدو | په پوندو خپلو | او وے وئیل | بیشکه زه | بیزاره یم | له تاسو نه

مخامخ شوے نو هغه په اړخو بېرته وتښتیدو او وے وئیل چه زه تاسو نه بیزاره یم ،

اِنِّيْٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ ؕ وَاللّٰهُ

بیشکه زه | وینم | هغه څه چه | تاسو نه وینئ | بیشکه زه | ویریږم | د الله نه | او الله

زه هغه څه وینم چه تاسو ته نه ښکاري ، زه د خدائے نه ویریږم ، او خدائے

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۟ اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ٤٨

سخت عذاب ورکوونکے دے | هر کله چه وئیل | منافقانو | او هغه خلقو | چه په زړونو کښې ئے

په عذاب ورکولو کښې ډیر سخت دے . هغه وخت را یاد کړئ چه منافقانو او هغه خلقو چه په زړونو کښې ئے

مَّرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ؕ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

مرض دے | مغرور کړي دي | دوی | دین د دوی | او څوک چه | توکل وکړي | په الله باندې

(د کفر) مرض پروت دے وئیل چه دوی (مسلمانان) په خپل دین نازیږي ، او څوک چه په الله تعالیٰ توکل وکړي

فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۟ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى ٤٩

نو بیشکه | الله دے | ډیر زبردست | د حکمت خاوند | او که چرے | وو وینے ته | کله چه | روحونه وباسي

نو بیشکه الله تعالیٰ غالب او د حکمت خاوند دے . او کاش! چه ته هغه وخت ووینے کله چه فرښتے

الَّذِيْنَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ

د هغو | چه کافران دي | فرښتے | ګزارونه کوي | په مخونو د دوی | او په شاګانو د دوی

د کافرانو روحونه قبض کوي ، هغوی د دوی په مخونو او د دوی په شاګانو ګزارونه کوي او (وائي چه)

وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۟ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ ٥٠

او (وائي) چه وڅکئ | عذاب | سوزوونکے | دا دے | د هغه عمل په سبب | چه وړاندې لیږلے دے

د سوزوونکي اور عذاب وڅکئ . دا سزا د هغو عملونو په وجه ده چه تاسو په خپلو

اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۟ۙ كَدَاْبِ ٥١

ستاسو لاسونو | او دا چه الله | نه دے | ظلم کوونکے | په خپلو بندګانو | لکه چه حال شو

لاسونو وړاندې لیږلي دي او یقیناً الله تعالیٰ په خپلو بندګانو باندې ظلم نه کوي . د دوی حالت د

اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وو | چه دوی انکار کړے وو | د ایتونو | د الله

فرعون د قوم په شان دے او د هغو خلقو په شان چه له دوی نه وړاندې وو ، دوی د الله تعالیٰ د ایتونو نه انکار وکړو

فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

بیا ونیول دوی | الله | په ګناهونو د دوی | بیشکه الله | ډیر طاقتور | سخت عذاب ورکوونکے دے

نو الله تعالیٰ په خپلو ګناهونو کښې راونیول ، بیشکه الله تعالیٰ زور آور دے او په عذاب ورکولو کښې ډیر سخت دے

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ

دا | ځکه چه | الله | هیڅ کله نه دے | بدلوونکے | (هغه) نعمت | کوم چه ده ورکړے وی | یو قوم ته

دا ځکه چه الله تعالیٰ په یو قوم انعام وکړی نو هغه نه بدلوی ،

حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ

تر دے چه | بخپله دوی بدل کړی | څه چه | د دوی په زړونو کښې دے | او چه | الله | اوریدونکے

ترڅو چه هغوی په بخپله خپل عمل بدل نه کړی او الله تعالیٰ هرڅه اوری

عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پوهه دے | په شان د حال | د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وو

په هرڅه پوهه دے. لکه د فرعون قوم سره او د هغوی نه پخوانو خلقو سره چه وشول

كَذَّبُوا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَآ

دوی دروغ وګڼل | آیتونه د رب خپل | بیا مونږ هلاک کړل دوی | د دوی د ګناهونو په سبب | او مونږ غرق کړل

هغوی د خپل رب آیتونه دروغ وګڼل ، نو مونږ دوی د خپلو ګناهونو په سزا کښې تباه کړل او د فرعون

اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظٰلِمِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ

قوم د فرعون | او ټول | وو | ظالمان | بیشکه | ډیر زیات بد | ساه دار

قوم مو ډوب کړو او هغوی ټول ظالمان خلق وو . بیشکه د الله تعالیٰ په نزد هغه خلق کوم چه

عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ

د الله په نزد | هغه خلق دی | چه انکار ئے وکړو (د حق) | پس دوی | ایمان نه راوړی | هغه خلق چه

د کفر لار ونیوه ډیر بد حیوانان دی نو دوی به هیچرے ایمان نه راوړی ، د هغوی دا

عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ

وعده کړے ده | دوی سره | بیا | دوی ماتوی | خپله وعده | په هر ځل | او دوی

حال دے چه تا ترے وعده اخستے ده ، بیا هغوی خپله وعده هر ځل ماتوی ، او د الله تعالیٰ

لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ

پرهیز نه کوی | پس که چرے | ته بیا موے دوی | په جنګ کښې | نو وزغلوه د دوی په ذریعه (په مرعوب)

نه ویره نه کوی او که ته دوی په جنګ کښې راقابو کړے (نو داسے سزا ورکړه چه) نور دروستنی

مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ

کوم چه د دوی نه وروستو دی | چه دوی | نصیحت حاصل کړی | او که چرے ته ویریږے | له یو قوم نه

خلق پرے هم ویریږی شاید چه د دے نه سبق واخلی . او که د یو قوم د طرف نه د خیانت کولو

خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

دَ خيانت | نو غورځوه | دوی طرف ته | (دَ دوی وعده) دَ برابرئ په بنیاد | بیشکه الله | نه خوښوی

دَ خدائے بیشکه خیانت کوونکی / واپس کړه چه برابر شی ، نو هغوی ته معاهده / ډیره کیږی ،

الْخَآئِنِيْنَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ؕ اِنَّهُمْ

خیانت کوونکی | او دا خیال دِ نه کوی | هغه خلق | چه کافران دی | چه وړاندې شول | بیشکه دوی

یقینًا دا / (زموږ دَ گرفت نه) تښتیدلی دی / او کافران دِ دا خیال نه کوی چه دوی / خوښ نه دی .

لَا يُعْجِزُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ

موږ عاجزه کولے نه شی | او تاسو تیار ساتئ | دوی دَ پاره | څومره چه تاسو کولے شی | قوت

څومره چه مو وس رسی ، / او دَ دوی مقابلے له تیار کړئ / خلق (الله تعالیٰ) نه شی عاجزه کولے .

وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ

او | تیار | آسونه | چه تاسو وویروئ | په هغے سره | دَ الله دښمنان | او خپل دښمنان

او په خپلو دښمنانو باندې رعب کینوئ / چه دَ الله تعالیٰ په دښمنانو / او تیار تړلی اسونه

وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا

او نور خلق | دَ دوی نه علاوه | چه تاسو نه پیژنئ هغوی | هم الله پیژنی هغوی | او څه چه تاسو خرچ کوئ

او دَ دوی نه علاوه په نورو خلقو چه تاسو ئے نه پیژنئ الله ئے ډیر ښه پیژنی ، او تاسو چه دَ الله تعالیٰ

مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ

له څه څیز نه | په لاره کښے | دَ الله | پوره (اجر) به درکړے شی | تاسو ته | او په تاسو

په لاره کښے څه خرچ کوئ نو دَ هغے پوره پوره بدله به درکړے شی ، / او په تاسو به

لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ

په ظلم نه کیږی | او که چرے دوی مائل شی | صلحے طرف ته | نو ته هم مائل شه | دَ هغے طرف ته | او

زیاتے نه کیږی . / او که چرے دوی صلح ته مائل شی نو ته هم ورته مائل شه / او

تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦١﴾ وَاِنْ يُّرِيْدُوْا

توکل وکړه | په الله باندې | بیشکه هم هغه | آوریدونکے | پوهه دے | او که چرے دوی اراده وکړی

په خدائے توکل وکړه / هغه هر څه آوری په هر څه پوهه دے . / او که دوی تاسره

اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ؕ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ

چه دوکه درکړی تا ته | نو بیشکه | کافی دے تا له | الله | هم هغه دے کوم چه | قوت درکړو تا ته | په خپل مدد سره

دَ دوکے کولو اراده وکړی نو تا له یوازے خدائے بس دے ، هم دغه تا ته په خپل مدد سره او دَ مؤمنانو

وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ؕ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا

او په مؤمنانو سره | او محبت ئے واچولو | دَ دوی په زړونو کښے | که چرے خرچ کړے وُے تا | هغه څه

په ذریعه قوت درکړو / او دَ دوی په زړونو کښے ئے محبت واچولو ، که تا دَ زمکے په مخ موجوده

فِی الۡاَرۡضِ جَمِیۡعًا مَّاۤ اَلَّفۡتَ بَیۡنَ قُلُوۡبِهِمۡ وَ لٰکِنَّ اللّٰهَ

چه په زمکه کښې دي | ټول | نو الفت به نه وو اچولے تا | په مینځ د زړونو د دوئ کښې | او لیکن هم الله

ټول مالونه خرچ کړے وے ، نو هم د دوئ په زړونو کښې محبت نه شو پیدا کولے ، لیکن الله تعالیٰ

اَلَّفَ بَیۡنَهُمۡ ؕ اِنَّهٗ عَزِیۡزٌ حَکِیۡمٌ ﴿۶۳﴾ یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ

محبت واچولو | د دوی مینځ کښې | بیشکه هغه | ډیر زبردست | حکمت خاوند دے | اے نبی!

په دوی کښې محبت پیدا کړو ، هغه غالب او د حکمت خاوند دے . اے پیغمبره!

حَسۡبُکَ اللّٰهُ وَ مَنِ اتَّبَعَکَ مِنَ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ ﴿۶۴﴾ یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ

کافي دے تا د پاره | الله | او کوم چه ستا په حکم چلیږي | مؤمنان | اے نبی!

تا د پاره الله تعالیٰ او هغه مؤمنان چه تا پسې روان دي کافي دي . اے نبی!

حَرِّضِ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ عَلَی الۡقِتَالِ ؕ اِنۡ یَّکُنۡ مِّنۡکُمۡ عِشۡرُوۡنَ

را اوچت کړه | مؤمنان | جنګ ته | که چیرے وي | له تاسو نه | شل کسان

مسلمانانو ته د جهاد ترغیب ورکړه ، که په تاسو کښې شل تنه صابره سړي

صٰبِرُوۡنَ یَغۡلِبُوۡا مِائَتَیۡنِ ۚ وَ اِنۡ یَّکُنۡ مِّنۡکُمۡ مِّائَةٌ

صبر کوونکي | نو غالب به شي | په دوه سوه باندې | او که چیرے وي | له تاسو نه | ۱۰۰ سل کسان

وي نو په دوه سوو (کافرانو) به غالب راشي ، او که ستاسو سل سړي وي

یَّغۡلِبُوۡۤا اَلۡفًا مِّنَ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا بِاَنَّهُمۡ قَوۡمٌ لَّا یَفۡقَهُوۡنَ ﴿۶۵﴾

نو غالب به شي | په زر کسانو | له هغو خلقو نه | چه کافران دي | ځکه چه دوي | (داسې) خلق دي | چه نه پوهیږي

نو د کافرانو په زرو کسانو به غالب راشي . ځکه چه دا (کافران) داسې خلق دي چه نه پوهیږي

اَلۡـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنۡکُمۡ وَ عَلِمَ اَنَّ فِیۡکُمۡ ضَعۡفًا ؕ

اوس | کم کړو (بیټه) | الله | له تاسو نه | او | هغه پوهه دے | چه | په تاسو کښې | کمزوري ده

اوس الله تعالیٰ ستاسو بیټه سپک کړو ، ولې چه هغه پوهیږي چه په تاسو کښې کمزوري ده

فَاِنۡ یَّکُنۡ مِّنۡکُمۡ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ یَّغۡلِبُوۡا مِائَتَیۡنِ ۚ

پس که چیرے وي | له تاسو نه | یو سل | صبر کوونکي | نو دوي به غالب وي | په دوه سوو باندې

نو که په تاسو کښې سل تنه صابره سړي وي ، نو په دوه سوو باندې به غالب راشي

وَ اِنۡ یَّکُنۡ مِّنۡکُمۡ اَلۡفٌ یَّغۡلِبُوۡۤا اَلۡفَیۡنِ بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ وَ اللّٰهُ

او که چیرے وي | له تاسو نه | یو زر | نو غالب به وي | په دوه زرو باندې | د الله په حکم | او الله

او که په تاسو کښې زر تنه وي نو د الله تعالیٰ په حکم به په دوه زرو باندې غلبه بیاموي او الله

مَعَ الصّٰبِرِیۡنَ ﴿۶۶﴾ مَا کَانَ لِنَبِیٍّ اَنۡ یَّکُوۡنَ لَهٗۤ اَسۡرٰی

سره | د صابرانو دے | نه دي مناسب | نبي له | چه وي د هغه سره | قیدیان

د صابرانو ملګرے دے . یو نبي له دا مناسب نه دي چه هغه سره د قیدیان پاتے شي

ربع

حَتّٰی یُثۡخِنَ فِی الۡاَرۡضِ ؕ تُرِیۡدُوۡنَ عَرَضَ الدُّنۡیَا ۖ ق

ترڅو چه | غلبه بیامومي | په ځمکه کښے | تاسو غواړئ | مال | د دنیا

ترڅو چه هغه په وطن کښے دښمن نابود نه کړی ، تاسو خو د دنیا مال متاع غواړئ

وَاللّٰهُ یُرِیۡدُ الۡاٰخِرَةَ ؕ وَاللّٰهُ عَزِیۡزٌ حَکِیۡمٌ ﴿٦٧﴾ لَوۡلَا کِتٰبٌ

او الله | غواړی | آخرت | او الله دے | ډیر زبردست | د حکمت خاوند | که نه ؤ | لیکلے شوے (حکم)

او الله ستاسو د آخرت فائدے غواړی او الله تعالیٰ غالب او د حکمتونو خاوند دے. که د الله تعالیٰ لیک

مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّکُمۡ فِیۡمَاۤ اَخَذۡتُمۡ عَذَابٌ عَظِیۡمٌ ﴿٦٨﴾

د الله | د وړاندے نه | نو ضرور به رسیدلے وو | په دے باره کښے | چه واخستلو تاسو (فدیه) | عذاب | لوئے

وړومبے نه وے مقدر شوے ، نو تاسو ته به په دے اخستی مال لوئے عذاب درکړے شوے وو.

فَکُلُوۡا مِمَّا غَنِمۡتُمۡ حَلٰلًا طَیِّبًا ۫ ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ

پس خورئ | له هغه څه نه چه | په غنیمت واخستلو تاسو | حلال پاک مال | او ویریږئ | له الله نه

نو څه چه تاسو د غنیمت په مال کښے ملاؤ شوی دی هغه حلال او پاک ګڼرئ او خورئ ـ او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ

٩ ع ٥
اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿٦٩﴾ یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ قُلۡ لِّمَنۡ فِیۡۤ اَیۡدِیۡکُمۡ

بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | اے نبي ! | ووایه | هغه چاته چه | ستاسو په لاسونو کښے

بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے. اے پیغمبره ! ستاسو په قبضه کښے چه کوم قیدیان دی

مِّنَ الۡاَسۡرٰۤی ۙ اِنۡ یَّعۡلَمِ اللّٰهُ فِیۡ قُلُوۡبِکُمۡ خَیۡرًا یُّؤۡتِکُمۡ خَیۡرًا

له قیدیانو نه | که چرے وپیژنی | الله | ستا په زړونو کښے | نیکی | نو تاسو له به درکړی | ډیر ښه

هغوی ته ووایه که الله تعالیٰ ته معلومه شی چه ستاسو په زړونو کښے خیر دے نو تاسو له به د هغے نه بهتر

مِّمَّاۤ اُخِذَ مِنۡکُمۡ وَیَغۡفِرۡ لَکُمۡ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿٧٠﴾

له هغه څه چه واخستلے شول | له تاسو نه | او معاف به کړی | تاسو | او الله | بخښونکے | مهربان دے

(مال) درکړی کوم چه تاسو نه اخستے شوے دے او ستاسو ګناهونه به وبخښی او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے.

وَاِنۡ یُّرِیۡدُوۡا خِیَانَتَکَ فَقَدۡ خَانُوا اللّٰهَ مِنۡ قَبۡلُ

او که چرے دوی اراده وکړی | تاسره د خیانت کولو | نو دوی خیانت کړے دے | د الله سره | له دے نه وړاندے (هم)

خو که دوی تاسره خیانت کول غواړی نو له دے نه وړاندے د الله تعالیٰ سره خیانت کړے وو

فَاَمۡکَنَ مِنۡهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیۡمٌ حَکِیۡمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذِیۡنَ

بیا هغه قابو درکړو (تاته) | په دوی باندے | او الله | پوهه | د حکمت خاوند دے | بیشکه هغه خلق چه

نو الله تعالیٰ ستاسو په لاس ګرفتار کړل او الله تعالیٰ په هرڅه پوهه د حکمت خاوند دے ـ بیشکه چا چه ایمان

اٰمَنُوۡا وَهَاجَرُوۡا وَجٰهَدُوۡا بِاَمۡوَالِهِمۡ وَاَنۡفُسِهِمۡ فِیۡ سَبِیۡلِ

ایمان ئے راوړے دے | او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | په مالونو خپلو | او په ځانونو خپلو سره | په لاره کښے

راوړے دے او هجرت ئے کړے دے او د الله تعالیٰ په لاره کښے ئے په خپل سر و مال سره جهاد

اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ

دَ اللّٰه | او هغه خلق چه | پناه ئې ورکړه | او مدد ئې وکړو | هم دا خلق دي | (چه) ځني له دوئ نه وارثان دي | رښتيني دوستان دي

کړے دے او چا چه هغوی له ځائے ورکړے دے او د هغوی امداد ئې کړے دے ، دغه ټول خلق د يو بل ملګري دي

بَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ

د ځنو | او هغه خلق چه | ايمان ئې راوړو | او هجرت ئې ونه کړو | نشته دے تاسو له | د دوی له وراثت نه

رښتيني دوستان دي او چا چه ايمان راوړے دے او هجرت ئې نه دے کړے ، هغوی سره ستاسو د خپلوئ هيڅ

مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ

هيڅ څيز | ترڅو چه | دوی هجرت وکړی | او که چرے | دوی مدد وغواړی له تاسو | د دين په باره کښے

تعلق نشته ، ترڅو چه هجرت ونه کړی ، او که هغوی د دين په معامله کښے تاسو نه امداد وغواړی

فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ؕ

نو تاسو باندے لازم دی | مدد کول | مګر په هغه قوم | چه ستاسو په مينځ کښے | او د هغوی په مينځ کښے | معاهده وی

نو مدد ورکول په تاسو فرض دی خو د داسے قوم خلاف نه چه ستاسو او د هغوی ترمينځه معاهده وی

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٧٢ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ

او الله | هغه څه ته | چه تاسو کوئ | ګوری | او کوم خلق چه | کافران دی | ځنے له دوی نه | وارثان دی

او (پاد ساتئ) چه الله تعالىٰ ستاسو عملونه ګوری وينی . او څوک چه کافران دی هغوی په خپل مينځ کښے دوستان

بَعْضٍ ؕ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ۝٧٣

د ځنو | که چرے تاسو دا ونه کړئ | نو وی به | فتنه | په زمکه کښے | او فساد | ډير لوئے .

او وارثان دی ، که چرے تاسو په دے حکمونو عمل ونه کړو نو په ملک کښے به غټه فتنه او ډير لوئے فساد جوړ شی .

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

او هغه خلق | چه ايمان ئې راوړو | او هجرت ئې وکړو | او جهاد ئې وکړو | په لاره کښے | د الله

او چا چه ايمان راوړے دے او هجرت ئې کړے دے او د الله تعالىٰ په لاره کښے ئې جهاد کړے دے

وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ

او کوم خلق چه | ځائے ورکړو | او مدد ئې وکړو | هم دوی دی | مؤمنان | رښتيني

او چا چه هغوی له ځائے ورکړے دے او د هغوی مدد ئې کړے دے ، دغه کسان په حقه مؤمنان دی .

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝٧٤ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْ بَعْدُ

دوی له ده | بخښنه | او روزی | د عزت | او کوم خلق چه | ايمان راوړو | پس له دے نه

هغوی له بخښنه او د عزت روزی ده . او چا چه په وروستو وخت کښے ايمان راوړو او

وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ

او هجرت ئې وکړو | او جهاد ئې وکړو | ستاسو په ملګرتيا کښے | هغوی هم له تاسو نه دی | او نږدے خپلوان

هجرت ئې وکړو او ستاسو په ملګرتيا کښے ئې جهاد وکړو نو هغوی هم تاسو سره شمير شول . خو د وينے رشته دار

بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِىْ كِتٰبِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٥﴾

ځنې له ځينو | زيات حقدار دي | دَ الله په کتاب کښې | بيشکه الله | هر څيز | ښه پيژني .

دَ خدائے په کتاب کښې دَ يو بل نه زيات حقدار دي ، بيشکه الله تعالىٰ په هر څهٔ ښهٔ پوهه دے .

سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ مِائَةٌ وَّتِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورة توبه په مدينه کښے نازل شوا و په دے کښے يو سل يو کم ديرش آيتونه او شپاړس رکوع ګڼلے دی

سورهٔ توبه مدني دے او دَ دے يو سل يو کم ديرش آيتونه او شپاړس رکوع ګڼلے دی

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ

دَ بيزارئ اعلان دے | دَ الله او دَ دهٔ دَ رسول دَ طرف نه | هغو خلقو طرف ته | (کومو سره چه) تاسو وعده کړې وه

(اے مؤمنانو !) دَ بيزارئ اعلان دے دَ خدائے او دَ رسول دَ طرف نه هغه مشرکانو ته چه تاسو ورسره

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١﴾ فَسِيْحُوْا فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا

له مشرکانو نه | پس وګرځئ تاسو | په زمکه کښے | څلور | مياشتے | او پوهه شئ

معاهده کړے وه . نو (ورته ووايه چه) تاسو په دے ملک کښے څلور مياشتے نور وګرځئ او دا يقين

اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢﴾

چه تاسو | نهٔ يئ عاجزه کوونکی | دَ الله | او دا چه | الله | رسوا کوونکے دے | دَ کافرانو

وساتئ چه تاسو خدائے عاجزه کولے نهٔ شئ او دا چه الله تعالىٰ به کافران (ضرور) رسوا کوی

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ

او اعلان دے | دَ الله او دَ دهٔ دَ رسول دَ طرفه | ټولو خلقو ته | په ورځ | دَ لوئے حج | چه بيشکه الله

او دَ الله تعالىٰ او دَ دهٔ دَ رسول دَ طرف نه په خلقو کښے دَ حج اکبر په ورځ اعلان وکړه چه الله تعالىٰ

بَرِىْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ ؕ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ

بيزاره دے | له مشرکانو نه | او دَ هغهٔ رسول (هم) | پس که چرے تاسو توبه وکړئ | نو دا | په ډيره ښهٔ دی

او دَ دهٔ رسول دَ مشرکانو نه بيزاره دے ، نو که تاسو (دَ کفر او شرک نه) توبه وکړه نو دا تاسو

لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ؕ

تاسو پاره | او که چرے | مخ وګرځوئ | نو پوهه شئ | چه تاسو | نهٔ يئ عاجزه کوونکی | دَ الله

له ډيره ښهٔ دهٔ او که چرے ومو نهٔ منله نو يادساتئ چه تاسو الله تعالىٰ عاجزه کولے نهٔ شئ

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ

او زيرے ورکړه | هغه خلقو ته | چه کافران دی | دَ عذاب | دردناک | مګر هغه کوم سره چه

او کافرانو ته دَ يو دردناک عذاب زيرے ورکړه . خو هغه مشرکان چه تاسو

عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْئًا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا

تاسو معاهده کړې ده | له مشرکانو نه | بيا هغوی تاسو سره کے ونهٔ کړه | لږ هم | او نهٔ هغوی مدد وکړو

ورسره معاهده کړے ده بيا هغوی په معاهده کښے تاسو سره کوتاهي نهٔ ده کړے او ستاسو په مقابله کښے

عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ؕ

ستاسو خلاف | د چا | پس پوره کړئ | د دوی سره | د دوی معاهده | د دوی مقرره مودې پورې

ئې چاته امداد نه دی کړی ، نو هغوی سره خپله وعده تر ټاکلې مودې پورې پوره کړئ ،

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ

بیشکه الله | خوښوی | پرهیزګاران | بیا هر کله چه | تیرې شي | میاشتې | د احترام

بیشکه پرهیزګاره خلق د الله تعالیٰ ډیر خوښ دی ، نو هر کله چه د حرمت میاشتې تیرې شي

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَ خُذُوْهُمْ

نو وژنئ | مشرکان | په کوم ځائے کښې چه | بیا مومئ دوی | او | نیسئ دوی

نو کوم ځائے چه مشرکان بیا مومئ دوی وژنئ ، او دوی نیسئ او

وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا

او راګیر کړئ دوی | او کښینئ | دوی ته | په هره موقع کښې | پس که چرې | دوی توبه وکړی

راګیر دوی ئے ، او د هرې موقع په ځائے ورته (پټ) کښینئ نو که چرې توبه ئے وویستله

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

او قائم کړی | مونځ | او ورکوی | زکوٰة | نو پریږدئ | د دوی لاره | بیشکه الله

او (پابندی سره) مونځونه کوی او زکوٰة ورکوی نو بیا د دوی مخه آزاده کړئ ، بیشکه الله تعالیٰ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥﴾ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ

بخښونکے | مهربان دے | او که چرې یو کس | له مشرکانو نه | پناه وغواړی له تا نه

بخښونکے مهربان دے - او که په مشرکانو کښې یو کس له تا نه پناه وغوښتله نو ته ورته

فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ

نو پناه ورکړه هغه ته | تر دې چه | هغه واوری | کلام د الله | بیا ورسوه هغه | د هغه د امن ځائے ته | دا

پناه ورکړه ، تر دې چه هغه د الله تعالیٰ کلام واوری ، بیائے خپل د امن ځائے ته ورسوه ، دا ځکه

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦﴾ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ ع ٢

ځکه چه دوی | دا یے خلق دی | چه نه پوهیږی | څنګه کیدے شي (معتبره) | د مشرکینو

چه دوی دا یے خلق دی چه دوی ته (د الله د حکمونو) علم نشته - الله تعالیٰ او د ده د رسول په نزد د

عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ

وعده | په نزد | د الله | او په نزد | د رسول د ده | سوا د هغو خلقو نه | چه تاسو د هغوی سره معاهده کړې ده

مشرکانو وعده څنګه معتبره کیدے شي (هر کله چه دوی داپخپله ماته کړله) سوا د هغو خلقو نه کوم سره چه

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا

په خوا د مسجد حرام کښې | پس ترڅو پورې چه دوی (په وعده) قائم وی | تاسو سره | نو تاسو هم قائم اوسئ

تاسو د مسجد حرام په خوا کښې معاهده کړې ده ، نو ترڅو چه دوی تاسو سره په خپل اقرار باندې قائم وی تاسو هم دوی

لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝٧ كَيْفَ وَاِنْ

دوی دپاره | بیشکه الله | خوښوی | پرهیزګاران | څنګه (معتبر کیدے شی) | حال دا دے که چرے

دپاره په خپل اقرار قائم وسئ یقیناً څنګه چه پرهیزګار خلق د الله خوښ وی . (او د دوئ نه سوا) نورو کافرانو سره معاهده

يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ

دوی غلبه بیا مومی | په تاسو باندې | نو لحاظ به نه کوی | ستاسو په حقله | د رشتے | او نه د معاهدے

څنګه باقی پاتے کیدے شی حال دا چه که قابو ئے درباندې بیا مومی نو نه به د خپلوئ خیال وساتی او نه د معاهدے

يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ

دوی راضی کوی تاسو | په خپلو خُلو سره | او انکار کوی | د دوی زړونه | او اکثر له دوی نه

دوی تاسو تش د خُلے په خیرو خوشحالوی او زړونه ئے انکار کوی ، او په دوی کښے اکثر خلق

فٰسِقُوْنَ ۝٨ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا

نافرمان (دی) | واخستو دوی | په بدل د آیتونو د الله | قیمت | لږ | بیا منع ئے کړل (خلق)

فاسقان دی . دوی د الله تعالیٰ د حکمونو په بدل کښے ډیر لږ قیمت قبول کړے دے ، پس دوی خلق

عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٩ لَا يَرْقُبُوْنَ

د هغهٔ د لارے نه | بیشکه ډیر خراب کار دے | چه دوی | به کولو | دوی لحاظ نه کوی

د هغهٔ د لارے نه منع کوی ، بیشکه دوی ډیر خراب کار کولو . د یو مؤمن په حقله

فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝١٠

د مؤمن په باره کښے | د رشتے | او نه | د وعدے | او هم دغه دی | له حد نه تیریدونکی

دوئ نه د خپلوئ څهٔ خیال ساتی او نه د معاهدے ، او دا خلق ډیر سرکښه دی

فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ

پس که چرے | دوی توبه وکړی | او قائم کړی | مونځ | او ورکړی | زکوٰة | نو دوی ستاسو وروڼه دی

نو که دوی توبه وباسی ، او مونځونه کوی ، او زکوٰة ورکوی نو بیا خو ستاسو د دین

فِي الدِّيْنِ ۭ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝١١ وَ

په دین کښے | او مونږ واضح کوو | آیتونه | هغه خلقو د پاره | چه پوهیږی | او

ورونړه دی او مونږ د پوهه خلقو د پاره خپل حکمونه واضح بیش کوو . او

اِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ

که چرے دوی مات کړی | خپل قسمونه | پس د خپلے وعدے کولو نه | او عیبونه وباسی | ستاسو په دین کښے

که د وعدے کولو نه پس دوی خپل قسمونه مات کړی او ستاسو په دین کښے عیبونه راوباسی

فَقَاتِلُوْٓا اَىِٕمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ۝١٢

نو جنګ کوئ | د کفر د پیشوایانو سره | بیشکه نشته دی (معتبر) د دوئ قسمونه | کیدے شی چه دوئ | رامنع شی

نو د کفر سردارانو سره جنګ وکړئ د دوئ قسمونه څهٔ قسمونه نهٔ دی چه دوی (د خپلو شرارتونو نه) منع شی

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا

آیا جنګ نه کوئ تاسو | هغه خلقو سره | چه مات ئې کړل | خپل قسمونه | او اراده کړې وه دوی

آیا تاسو به داسې خلقو سره هم نه جنګیږئ کومو چه خپل قسمونه مات کړل او د خپل پیغمبر

بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

د ویستلو | د رسول | او دوئ | جګړه شروع کړې وه تاسو سره | په وړومبي ځل

د جلاوطنئ اراده ئې وکړه او هم دوئ تاسو سره (د دښمنۍ) شروع کړې ده،

أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

آیا تاسو ویریږئ له دوئ څخه | پس الله | زیات حقدار دی | چه | تاسو ویریږئ هغه نه | که چیرې تاسو یئ | مؤمنان

آیا تاسو د دوئ نه ویریږئ؟ نو (واورئ) الله تعالیٰ زیات حق لري چه تاسو ترې نه ویریږئ که تاسو مؤمنان یئ

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَ

جنګ وکړئ دوئ سره | چه عذاب ورکړي دوئ ته | الله | ستاسو په لاسونو | او رسوا کړي دوی | او

دوی سره جنګیږئ، الله تعالیٰ به ستاسو په لاس دوی ته سزا ورکړي او رسوا به ئې کړي او

يَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

فتح درکړي تاسو ته | په دوی باندې | او یخ کړي | سینې | د مؤمنانو خلقو

و د دوی په مقابله کښې ستاسو امداد وکړي او د مؤمنانو خلقو سینې به یخې کړي

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ

او لرې کړي | غصه | د دوی د زړونو | او توبه قبلوي الله | د چا چه غواړي

او د دوی د زړونو غصه به لرې کړي، او الله تعالیٰ د چا چه وغواړي توبه قبوله کړي

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا

او الله | پوهه | د حکمت خاوند دے | آیا ګمان کوئ تاسو | چه | تاسو هم داسې پریښودې شئ

او الله تعالیٰ (په هر څه خبره) پوهه او د حکمت خاوند دے آیا ستاسو دا خیال دے چه تاسو به پریښودے شئ

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا

حال دا چه لا نه دی معلوم کړي | الله | هغه کسان | چه جهاد ئې وکړو | له تاسو نه | او نه دے نیولے دوی

حال دا دے چه الله تعالیٰ خو لا دا نه دی معلوم کړي چه په تاسو کښې چا جهاد وکړو او د الله تعالیٰ او د

مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ

بې له خدائے نه | او نه د دهٔ د رسول نه | او نه د مؤمنانو نه | څوک د راز دوست

هغهٔ د رسول او د مؤمنانو نه بغیر نور دوستان ئې ونهٔ نیول.

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ ع ۲ ۱۰ ۸

او الله | ښهٔ خبردار دے | د هغه څهٔ نه | چه تاسو کوئ | نهٔ دے (حق) | د مشرکانو

او الله تعالیٰ ستاسو په ټولو کارونو ښهٔ خبردے. د مشرکانو هډو دا حق نهٔ رسي

أَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰٓى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ط

چه | آباد کړي | جوماتونه | د الله | چه شهادت ورکوونکي دي | په خپلو ځانونو | د کفر

چه د الله تعالیٰ جماتونه دِ آباد کړي ، په داسې حال کښې چه د خپل کفر اقرار (هم) کوي

أُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ج وَفِي النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ١٧

هم دا خلق دي | چه ضائع شول | د دوی عملونه | او په دوزخ کښې به دوی | همیشه وسیږي

دا هغه خلق دي د کومو عملونه چه برباد شول او په اور کښې دوی له همیشه اوسیدل دي

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

بیشک | چه آبادوي | جوماتونه د الله | هغه څوک چه | ایمان ئې راوړو په الله | او په ورځ | د آخرت

د الله تعالیٰ جوماتونه صرف هغه خلق آبادولے شي چه په الله تعالیٰ باندې او په ورځ د آخرت باندې ایمان لري

وَأَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللّٰهَ قف

او قائم ئې کړو | مونځ | او ورئې کړو زکوٰة | او وُنهٔ ویریدلو | مګر | د الله نه

او د مونځ پابندي کوي او زکوٰة ورکوي او بې خدائې نه د بل هیچا نه نهٔ ویریږي

فَعَسٰٓى أُولٰٓئِكَ أَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ١٨ أَجَعَلْتُمْ

پس اُمید دے | چه هم دغه خلق | به وي | سمه لار موندونکي | آیا ګرځولې دې تاسو

نو اُمید دے چه دغه خلق به د هدایت موندونکو نه وي . آیا تاسو په

سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

اوبهٔ څښول | حاجیانو ته | او آبادساتل | د مسجد حرام | په شان د (عمل د) هغه چا

حاجیانو باندې اوبهٔ څښول او د مسجد حرام آباد ساتل د هغه چا د کارونو برابر ګڼړئ

اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ط

چه ایمان ئې راوړو په الله | او په ورځ | د آخرت | او جهاد ئې وکړو | په لاره کښې | د الله

چه په الله تعالیٰ او په آخرت باندې ایمان لري او د الله تعالیٰ په لاره کښې جهاد کوي

لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ط وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ١٩ وقف لازم

نهٔ دي برابر دوی | په نزد د الله | او الله | لاره نهٔ ښائي | ظالمانو خلقو ته

د الله تعالیٰ په نزد خو دوی برابر نهٔ دي ، او الله تعالیٰ ظالمانو ته د سمے لارے پوهه نهٔ ورکوي

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

کومو خلقو چه | ایمان راوړو | او هجرت ئې وکړو | او جهاد ئې وکړو | په لاره کښې | د الله

هغه خلق چه ایمان ئې راوړو او هجرت ئې وکړو او د الله تعالیٰ په لاره کښې ئې په خپلو

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ لا أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ط

په خپلو مالونو | او | په خپلو ځانونو سره | ډیر لوئې دي | په درجه کښې | په نزد د الله

مالونو او ځانونو سره جهاد وکړو (د دوی) درجے د الله تعالیٰ په نزد ډیرے لوئې دي

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ
او هم دا خلق دي | كامياب | زيري وركوي دوئ ته | دَ دوي رب | دَ خپل رحمت
او هم دغه كسان كامياب دي . دوي له خدائے دَ خپل رحمت او دَ

وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ﴿٢١﴾
او دَ رضامندئ | او دَ باغونو | په كومو كښې چه دَ دوي دَپاره | نعمت دے | هميشه
خپلے رضامندئ او دَ جنتونو زيرے وركوي چه په دے كښے دَ دوي دَپاره دائمي نعمتونه موجود دي

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٢﴾
هميشه به وي | په هغې كښې | تل دَپاره | بيشكه الله سره دے | اجر | ډير لوئے
دوي به په دے كښے هميشه وُسيږي ، بيشكه الله تعالىٰ سره ډير لوئے اجر دے .

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ
اے دَ ايمان خاوندانو | مه نيسئ | خپل پلاران | او خپل ورونړه | دوستان
اے مؤمنانو ! تاسو خپل پلاران او خپل ورونړه هم مه ملګري كوئ

اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ
كه چرے دوي خوښ كړي | كفر | په ايمان | او څوك چه | دوستان ونيسي دوي لره
كه چرے دوي دَ ايمان په مقابله كښے كفر خوښ كړے وي ، او په تاسو كښے چه څوك دوي

مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾ قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ
له تاسو نه | نو هم دا خلق دي | ظالمان | ووايه | كه چرے وي | پلاران ستاسو
سره ملګرتيا كوي نو هم دغه خلق ظالمان دي . (اے پيغمبره!) ووايه كه ستاسو پلاران او ستاسو

وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ
او ځامن ستاسو | او ورونړه ستاسو | او ښځے ستاسو | او خپلوان ستاسو | او هغه مالونه
ځامن او ستاسو ورونړه او ستاسو ښځے او ستاسو نور خپلوان او هغه مالونه چه

اقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ
چه تاسو ګټلي دي | او تجارت | چه تاسو ويريږئ | دَ هغې دَ نقصان نه | او دا اسيلي كورونه
تاسو ګټلي دي ، او هغه سوداګري چه تاسو سره ئے دَ بازار ګمېدو ويره دي او ستاسو دَ

تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ
كوم چه خوښوئ تاسو | زيات خوښ | تاسو ته | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او دَ جهاد نه
خوښے كورونه ، تاسو ته دَ الله تعالىٰ او دَ رسول نه او دَ دهٔ په لاره كښے دَ جهاد كولو

فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ۭ
دَ دهٔ په لاره كښے | نو انتظار وكړئ | تر دے چه | راوړي | الله | خپل حكم
نه غوره ښكاري نو انتظار وكړئ تر دے چه الله تعالىٰ خپل حكم راولېږي .

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

او الله | لاس نهٔ نیسی | هغو خلقو ته | چه نافرمان دی | بیشکه | مدد کړے دے تاسو

او الله تعالیٰ فاسقانو خلقو ته لاس نهٔ نیسی . الله تعالیٰ په ډیرو موقعو کښے

اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ

الله | په ډیرو موقعو کښے | او په ورځ دَ حُنین | هرکله چه | په تعجب کښے اچولی وئ تاسو

ستاسو امداد کړے دے . او دَ حنین په ورځ (ئے هم کړے دے)، په دغه ورځ تاسو په خپل

كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ

ستاسو ډیروالی | پس هغه په کار رانغلو | ستاسو | څوک هم | او تنګه شوه | په تاسو باندے

ډیروالی مغرور شوئ نو هغه هیڅ فائده درته کړه ، او زمکه درباندے سره دَ ارت والی

الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ

زمکه | سره دَ فراخئ | بیا تاسو بیرته وګرځیدئ | شا کوونکی | بیا | نازل کړو

تنګه شوه ، نو مخ په شا وُتښتیدئ . بیا الله تعالیٰ

اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ

الله | خپل تسکین | په خپل رسول باندے | او په مومنانو باندے | او راوے لیږلے

په خپل رسول او په نورو مؤمنانو باندے خپله تسلی نازله کړه او داسے لښکرے

جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَذٰلِكَ

لښکرے | چه هغه تاسو نهٔ لیدلے | او | عذاب ئے ورکړو | هغو ته چه | کافران دی | او هم داده

راولیږلو کوم چه تاسو وُنهٔ لیدلو او کافرانو له ئے سزا ورکړه ، او دَ منکرانو

جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ

سزا | دَ کافرانو | بیا | توبه قبلوی | الله | پس له دے نه

هم دا سزا ده . بیا له دے نه پس الله تعالیٰ هغه کسانو له دَ توبے توفیق ورکړو

عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا

دَ چاچه وغواړی | او الله | ډیر بخښونکے | مهربان دے | اے | دَ ایمان خاوندانو!

چه چا لهٔ چه خوښه وی او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے مهربان دے . اے مؤمنانو !

اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ

بیشکه | مشرکان (خو) | ناپاکه دی | پس دوی دِ نهٔ را نزدے کیږی | مسجد حرام ته | پس

خبره داده چه مشرکان پلید دی نو دَ دے کال نه پس دِ دوی مسجد حرام

عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ

له دے کال نه | او که چرے | تاسو ویریږئ | له محتاجئ نه | نو زر به | غنیان کړی تاسو

ته نهٔ نزدے کیږی ، او که چرے تاسو دَ غریبئ نه ویریږئ نو که چرے الله تعالیٰ وغواړی

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

الله | په خپل فضل سره | اګر چېرې هغه غوښتل | بېشکه الله | پوهه | د حکمت خاوند دے

نو هغه به ډېر ژر تاسو په خپل فضل سره غنيان کړي بېشکه الله تعالیٰ ښهٔ پوهه او د حکمت خاوند دے

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

جنګ وکړئ | د هغه خلقو سره | چه ايمان نهٔ راوړي | په الله باندې | او نهٔ | په ورځ

له اهل کتابو نه هغو خلقو سره جنګ کوئ چه په الله تعالیٰ باندې ايمان نهٔ راوړي او نهٔ د آخرت په ورځ

الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ

د آخرت | او حرام نهٔ ګڼړي | کوم چه حرام کړي دي | الله | او د دهٔ رسول | او نهٔ قبلوي

يقين لري او نهٔ هغه څيزونه حرام ګڼړي چه الله تعالیٰ او د دهٔ رسول حرام کړي دي ، او

دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا

حق دين | له هغو خلقو نه | چه ورکړے شوے دے ورته | کتاب | تر دے چه | دوي ورکړي

نهٔ حق دين قبلوي ، تر دے چه هغوي په خپل

الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ

جزيه | په خپل لاس | او دوي | ذليل وي | او ووئيل | يهودو

لاس جزيه ور کړي او ذليل وخوار شي . او يهودو ووئيل

عُزَيْرُ ۨ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ

عُزير | د الله ځوئے دے | او ووئيل | نصاراؤ | مسيح | ځوئے دے

چه عُزير د الله ځوئے دے او نصرانيانو ووئيل چه مسيح د الله ځوئے

اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

د الله | دا ده | خبره د دوي | د خُلو د دوي | دوي نقل کوي | خبره | د هغه کافرانو

دے ، دا د دوي د خُلے خبرے دي ، د دوي نه وړاندې چه کافران تېر شوي دي

مِنْ قَبْلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُوْٓا

(چه) وړاندې تېر شوي دي | هلاک کړي دوي دې | الله | کوم خوا | بې لارے روان دي | نيولي دي دوي

د هغې نقل کوي الله تعالیٰ دې دوي هلاک کړي کومے خوا ته بې لارے روان دي . دوي الله تعالیٰ

اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ

خپل عالمان | او خپل راهبان | خدايان | بې له خدائے نه | او مسيح | ځوئے د مريم

پرېښے دے او خپل عالمان او درويشان ئے رب جوړ کړے دے او مسيح ابن مريم عليه السلام ئے هم.

وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ

او حکم نهٔ وو شوے دوي ته | مګر | د دے چه عبادت وکړي | د يو خدائے | نشته دے معبود

او دوي ته صرف دومره قدرے حکم وو چه دوي د صرف د يو الله عبادت وکړي ، د دهٔ نه بغير بل معبود

٤ ١٠ ٥

إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٣١ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟

بې له دغه نه | دے پاک دے | له هغه څه نه | چه دوی شریک مقرروی | دوی غواړی | چه | مړ کړی

نشته، هغه د دے خلقو د بیان اکړی شرک نه پاک دے. دوی دا غواړی چه د الله تعالیٰ رڼړا د

نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ

د الله نور | په خپلو خولو سره | او نه قبلوی | الله | مگر دا چه | پوره کړی | خپل نور

خلے په پوکو مړه کړی، او الله تعالیٰ غواړی چه هغه خپله رڼړا پوره خوره کړی

وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ٣٢ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ

اگر چه | خوښ نه کړی | کافران خلق | هم دے دے کوم چه | رالیږلو | خپل رسول | په هدایت

اگرکه د کافرانو پرے خوښی نه راځی. الله تعالیٰ هغه ذات دے چه خپل رسول ئے د هدایت او

وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ

او په رښتینی دین سره | چه غالب کړی هغه | په دینونو ټولو باندې | اگرکه | بدئے گڼړی

حق دین سره رالیږلو د پاره د دے چه دا په نورو دینونو غالب کړی اگرچه د مشرکانو دا خبره

ٱلْمُشْرِكُونَ ٣٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْأَحْبَارِ

مشرکان | اے د ایمان خاوندانو | بیشکه | ډیر | له عالمانو نه

نا خوښه وے نه وی. اے مؤمنانو! ډیر احبار (ملایان) او

وَٱلرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ

او پیرانو (نه) | خوری | مالونه | د خلقو | په ناجائزه | او منع کوی (خلق)

پیران (زاهدان) د خلقو مالونه په ناحقه خوری، او خلق د الله تعالیٰ

عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۗ وَٱلَّذِينَ يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ

د الله د لارے نه | او هغه خلق چه | ذخیره کوی | سره زر | او سپین زر

د لارے نه منع کوی. او څوک چه سره او سپین زر جمع کوی

وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣٤

او نه خرڅ کوی هغه | د الله په لاره کښے | پس زیرے ورکړه دوی ته | د عذاب | دردناک

او د الله تعالیٰ په لاره کښے ئے نه خرڅ کوی نو (اے نبی!) دوی ته د دردناک عذاب خبر ورکړه.

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا

په کومه ورځ | چه گرم به کړے شی دغه مال | په اور کښے | د دوزخ | بیا به داغ ورکړے شی | په هغے سره

په کومه ورځ چه به دا (خزانے) د دوزخ په اور کښے ښے گرمے کړے شی، او د دوی تندی

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ

د دوی تندوته | او د دوی اړخونو ته | او د دوی شاگانو ته | چه دا دی هغه څه | چه تاسو جمع کړی وو

اړخونه او شاگانے به پرے داغلے شی (او ورته به وئیلے شی چه) دا هغه خزانے دی چه تاسو

النصف

لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ

خپلو ځانونو د پاره | پس وڅکئ | هغه څه چه تاسو | په جمع کولو | بیشکه | شمیر | د میاشتو

ځان له جمع کړے وے پس څه چه تاسو جمع کول د هغې مزه وڅکئ . بیشکه چه د میاشتو شمیر د الله تعا

عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ

د الله په نزد | دولس | میاشتې دي | د الله په کتاب کښې | په کومه ورځ چه | هغه پیدا کړل

په کتاب کښې د الله تعالی په نزد دولس میاشتې دي ، د هغې ورځې نه چه آسمانونه

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ

آسمانونه | او زمکه | له دے نه | څلور (میاشتې) | عزتمنې دي | هم دا دے | دین

او زمکه ئې پیدا کړل . په دے کښې څلور خاص د ادب میاشتې دي ، هم دغه سم دین

الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا

درست | پس ظلم مه کوئ تاسو | په دے کښې | په خپلو ځانونو | او جنګ کوئ

دے . پس په دے (څلورو) میاشتو کښې په خپل ځان باندې ظلم مه کوئ او مشرکانو

الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا

د مشرکانو سره | ټول په یو ځائے | لکه څنګه چه | دوی جنګ کوی تاسو سره | ټول په یو ځائے | او پوهه شئ

سره په یو ځائے جنګیږئ لکه چه هغوی در سره په جمع جنګیږی او یاد ساتئ چه

أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ

چه | الله | سره | د پرهیزګارانو دے . | بیشکه | (میاشت) وروستو کول | زیاتے دے

الله تعالی د پرهیزګارو مل دے . بیشکه (د کفارو) میاشتې مخکښې وروستو کول په (خپل) کفر

فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا

په کفر کښې | ګمراه کیږی | په دې سره | کافران | دوی حلال کړی دا | یو کال

کښې نور زیاتے کول دی ، کفار د دے په وجه په ګمراهئ کښې غورزیږی چه یو کال یوه میاشت حلا

وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ

او حرام کړی دا | (بل) کال | د پاره د دے چه پوره کړی | شمیر (د میاشتو) | چه حرامے کړی دی | الله

کړی او بل کال ئې حرامه کړی چه د الله تعالی د حراموکړو میاشتو شمیره پوره کړی نو په

فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ

پس حلالوی دوی | هغه څه چه حرام کړی دی الله | ښائسته کړے شوی دی دوی ته | خراب | عملونه د دوی | او الله

دے کښې د الله تعالی حرامه کړے (میاشت) حلاله کړی ، دوی ته خپل بد عملونه ښائسته ښکاره شوی دی

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ ع ۵ ۸ ۱۱

لاره نه ښائی | قوم | د کافرانو ته | اے د ایمان خاوندانو ! | په تاسو څه شوی دی

او الله تعالی کافرانو ته د هدایت لاره نه ښائی . اے مؤمنانو ! دا په تاسو څه شوی دی

إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ
کله چه ووېلے شي تاسو ته | ووځئ | دَ الله په لاره کښے | نو درانه شئ تاسو | دَ زمکے طرف ته
چه کوم وخت درته ووېلے شي چه دَ الله تعالیٰ په لاره کښے ووځئ نو تاسو زر په زمکے پورے ونښلئ

أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ
آیا راضي شوئ تاسو | په ژوند دَ دُنیا | دَ آخرت په مقابله کښے | پس نهٔ دے | سامان
آیا تاسو دَ آخرت په مقابله کښے دَ دنیا ژوند خوښ کړے دے ، نو دَ دنیا مال متاع

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ
دَ ژوند دَ دُنیا | دَ آخرت په مقابله کښے | مګر لږ | کهٔ چرے تاسو ونهٔ ځئ | نو هغه به عذاب درکړي تاسو
خو په آخرت کښے ډېر لږ دے ، کهٔ تاسو (جنګ له) ونهٔ ځئ نو الله تعالیٰ

عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
عذاب | دردناک | او په بدل کښے به راولي | بل له تاسو نه | یو قوم | او تاسو به ونهٔ رسوئ شئ نقصان هغه ته
به مو په دردناک عذاب اخته کړي ، او ستاسو په ځائے به یو بل قوم راولي او تاسو به هغهٔ ته هیڅ نقصان

شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ
دَ هیڅ څیز | او الله | په هر څیز باندې | قادر دے | کهٔ چرے تاسو مدد ونهٔ کړئ دَ هغه | نو مدد کړے دے دَ هغه
ونهٔ رسولے شئ او الله تعالیٰ په هر څیز باندې قدرت لري . کهٔ تاسو دَ پیغمبر مدد ونهٔ کړئ نو الله تعالیٰ دَ هغه مدد

اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا
الله | کله چه | راوویستلو هغه | چه هغه وُو دویم | کافرانو | په دوؤ کښے | کله چه هغه دواړهٔ وو
هغهٔ وخت هم کړے وُو کله چه کافرانو (دَ کلي نه) بهر وویستلے وو (په دې حالت کښے چه) دوه (ملګرو) کښے ، هر کله چه

فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۚ
په غار کښے | کله چه ده وئیل | خپل ملګري ته | غم مه کوه | بیشکه | الله | مونږ سره دے
هغه دواړهٔ غار کښے وو او هغهٔ خپل ملګري ته وئیل چه غم مه کوه یقیناً الله تعالیٰ مونږ سره دے

فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
پس راوولیږلو | الله | تسکین خپل (طرف نه) | په خپل پیغمبر | او | قوت ئے ورکړو ده ته | په لښکرو
نو الله تعالیٰ دَ خپل طرف نه په خپل پیغمبر باندې اطمینان نازل کړو او په داسے لښکرو ئے دَ هغهٔ امداد وکړو

لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ
چه نهٔ لیدل تاسو هغه | او کړه هغهٔ | خبره | دَ کافرانو | ښکته
کوم چه تاسو نهٔ وُو کتلي ، او دَ کافرانو خبره ئے ښکته کړله ، او

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ انفِرُوا خِفَافًا
او خبره دَ الله | هم دا ده اُوچته | او الله | ډېر زبردست | دَ حکمت خاوند دے | ووځئ | سپک باري
دَ الله تعالیٰ خبره خو هسے هم (همیشه) اوچته وي او الله تعالیٰ غالب او دَ حکمت خاوند دے تاسو (غزا له) ووځئ دَ لږ سامان

وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

او درونډ باري | او جهاد کوئ | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره | د الله په لاره کښې

یا د ډیر سامان سره او په خپل سر و مال سره د الله تعالیٰ په لار کښې جهاد کوئ

ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا

هم دا | ډیر ښه دی | تاسو د پاره | که تاسو پوهیږئ ؟ | که چیرې وې | (دنیوی) مال

دا در له بهتره ده که تاسو پرې پوهیږئ ؟ (اې پیغمبره!) که چیرې په آسانئ سره

قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ

زر حاصلیدونکې | او سفر (هم) | آسان | نو پیروي به کړې وه د دوئ ستا | او لیکن | لرې ښکاره شوه

حاصلیدونکې غنیمت وې یا آسان سفر وې (اې پیغمبره!) دا خلق به یقیناً در پسې در غلي وو ، خو دوی ته دا

عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا

دوی ته | لاره | او | زر به دوی قسمونه خوري | په الله | که چیرې زمونږ قوت وې | نو ضرور به وتلي وو مونږ

سفر ډیر اوږد ښکاره شو ، او اوس به په الله تعالیٰ قسمونه خوري چه که زمونږ وس رسیدې نو در سره

مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ

تاسو سره | دوی هلاکوي | خپل ځانونه | او الله | پوهیږي | چه بیشکه دوی

به وتلي وو ، دوی خپل ځانونه په هلاکت کښې غورزوي او الله تعالیٰ ته ښه معلومه ده چه دوی

لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ

دروغژن دي | معافي دې وکړي | الله | تا ته | ولې | اجازت درکړو تا | دوی ته

دروغژن دي - (اې نبي!) الله تعالیٰ دې تا ته عفوه وکړي ، تا دوی ته ولې اجازت ورکړو (نه

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ

تر دې چه | ښکاره شوې وې | تا ته | هغه خلق چه | رښتیني وو | او تا پیژندلي وې

به دې ورکولو) تر دې چه در ته ښه ښکاره شوې وې چه څوک رښتیني دي ، او دروغژن دې

الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

دروغ ویونکي | نه | غواړي اجازت له تا نه | هغه خلق چه | ایمان لري | په الله

پکښې هم پیژندلي وې ، کوم خلق چه الله تعالیٰ او د آخرت په ورځ ایمان لري هغوی له تا نه د خپل

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۗ

او په ورځ | د آخرت | له دې نه چه دوی جهاد وکړي | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره

مال او ځان او د جهاد کولو په باره کښې رخصت نه غواړي (چه دوی دې د جهاد د خدمت نه معاف وساتلې

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ

او | الله | ښه پیژني | پرهیزګاران | بیشکه | اجازت غواړي له تا نه | هغه خلق چه

شي) او الله تعالیٰ پرهیزګاران ښه پیژني - دا رخصت خو هغه خلق غواړي چه په الله تعالیٰ

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ

چه ایمان نهٔ راوړی | په الله | او په ورځ | دَ آخرت | او په شک کښې دی | زړونه دَ دوی | پس دوی

او په آخرت باندې ایمان نهٔ لری ، او په زړونو کښې ئې شک پروت دے ، نو دوی

فِیْ رَیْبِهِمْ یَتَرَدَّدُوْنَ ۝٤٥ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ

په خپل شک کښې | سرګردانه کیږی | او کهٔ چرې | دوی اراده کولے | دَ وتلو | نو ضرور به ئې تیار کړې وې | دَ دیارۀ

په خپل شک کښې سرګردانه دی ، کهٔ چرې دوی (دَ جنګ میدان ته) دَ وتلو اراده لرلے نو ورته به ئې څۀ

عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِیْلَ اقْعُدُوْا

(څۀ) سامان | او لیکن | ناخوښه کړل الله | راپورته کیدل دَ دوی | پس درانۀ ئې کړل دوی | او وویلے شول | چه کښینئ

تیارے هم کړے وې . لیکن الله تعالیٰ دَ دوی پاڅیدل خوښ نهٔ کړل نو توفیق ئې ورنهٔ کړو او ورته وویلے شو

مَعَ الْقٰعِدِیْنَ ۝٤٦ لَوْ خَرَجُوْا فِیْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا

سره | دَ کښیناستونکو | کهٔ چرې راوتلے وې دوی | په تاسو کښې | نو نهٔ به ئې زیات کړے وې تاسو د پاره | مګر

چه دَ نورو ناستو سره تاسو هم کښینئ . کهٔ دوی تاسو سره دَ جنګ میدان ته وتلی هم وے نو په تاسو کښې به

خَبَالًا وَّلَاۡاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ یَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِیْكُمْ سَمّٰعُوْنَ

فساد | او دوی به زغلیدل | ستاسو په مینځ کښې | په لټولو تاسو کښې | دَ فساد | او په تاسو کښې | جاسوسان دی

ئې نوره زیاته خرابی پیدا کړے وه او ستاسو په مینځ کښې به ئې دَ فتنې پیدا کولو کوشش کولو او اوس هم ستاسو په

لَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِالظّٰلِمِیْنَ ۝٤٧ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ

دَ دوی | او الله | پوهه دے | په ظالمانو | بیشکه | لټولے وُو دوی | فساد | له دے نه وړاندې

ټولی کښې دَ دوی جاسوسان شامل دی او الله دَ ظالمانو ښهٔ پیژنی . دوی دَ دې نه وړاندې هم دَ فتنې پیدا کولو کوشش کړے و

وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰی جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ

او اُلټه کړی ئې وو | تاسو دَ پاره | کارونه | ترڅو چه | راورسیده | رښتینے وعده | او غالب شو | حکم | دَ الله

او ستاسو په کارونو کښې ئې ردو بدل کولو ، ترڅو چه حق راورسیدو او دَ الله تعالیٰ حکم غالب شو حال دا

وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ۝٤٨ وَمِنْهُمْ مَّنْ یَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّیْ وَلَا تَفْتِنِّیْ ؕ

او دوی | خوښیدل نه | او ځنې له دوی نه | هغه دے | چه وائی | چه رخصت راکړه | ماته | او ما فتنه کښې مهٔ غورزوه

دے چه دوی نهٔ خوښولو . او په دوی کښې څوک داوائی چه ماته اجازت راکړه او په شر کښې م مهٔ

اَلَا فِی الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِیْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِیْنَ ۝٤٩

واورئ | په فتنه کښې | پریوتل دوی | او بیشکه | دوزخ | راګیر وونکے دے | کافرانو لره

غورزوه واورئ چه په آزمیښت کښې خو دوی هسې هم پریوتی دی او بیشکه دوزخ په ټولو کافرانو راچاپیر شوے دے

اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِیْبَةٌ

کهٔ چرې ورسیږی تاته | (څۀ) ښیګړه | نو بَدَ لګی په دوی | او کهٔ چرې | ورسیږی تاته | مصیبت

(اے پیغمبره !) کهٔ تاته څۀ ښیګړه دررسی نو دوی پرې خفه کیږی ، او کهٔ تاته څۀ تکلیف دررسی

يَّقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَ يَتَوَلَّوْا

نو وائي دوی | مونږ خو سنبال کړے وو | خپل کار | له وړاندې نه | او | واپس لاړ شي

نو دوی وائي چه مونږ خو د وړاندې نه د ځان په حقله احتياط کړے وو اورزا و وائي او) دوی

وَّهُمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ

او دوی | خوشحاله وی | ووايه | هيڅ کله به ونه رسيږي مونږ ته | مګر هغه څه | چه ليکلي دي | الله

په خوشحالئ خوشحالئ سره واپس او روان شي (اے پيغمبره !) ووايه چه څه الله تعالیٰ مونږ د پاره مقرر کړي

لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾ قُلْ

مونږ د پاره | د هغه کارساز زمونږ | او په الله باندې | توکل پکار دے | مؤمنانو له | ووايه

دي مونږ ته به هم هغه ملاويږي هغه زمونږ کارساز دے او مؤمنان هم په الله تعالیٰ توکل ساتي (اے پيغمبره !) دے

هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ؕ وَنَحْنُ

آيا | تاسو انتظار کوئ | زمونږ په حق کښے | صرف | يو له دوو ښيګړو نه ؟ | او مونږ (خو)

(منافقانو) ته ووايه چه تاسو زمونږ په حق کښے په دوو ښيګړو کښے د يوے ښيګړے (د فتح يا د شهادت) انتظار کوئ او مونږ

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ

انتظار کوو | ستاسو په حق کښے | دا چه ورسوی تاسو ته | الله | عذاب | له خپل طرف نه

ستاسو په حق کښے د دے خبرے انتظار کوو چه الله تعالیٰ په تاسو د خپل طرف نه څه عذاب راولیږي يا زمونږ

اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوْا

يا زمونږ په لاسونو | پس انتظار کوئ تاسو | بيشکه مونږ هم تاسو سره | انتظار کوونکي يو . | ووايه | خرڅ کړئ

په لاسونو عذاب درسوی، پس تاسو هم انتظار کوئ مونږ هم تاسو سره انتظار کوو . ورته ووايه که تاسو

طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ؕ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٣﴾

(مال) په خوښئ | يا په ناخوښئ | هيڅ کله به قبول نه کړے شي | له تاسو نه | بيشکه يئ تاسو | نافرمانه خلق

خپل مالونه په رضا خرڅ کوئ او که په نارضا خو ستاسو خيرات هيڅ قبليګ نه شي ځکه چه تاسو فاسقان خلق يئ .

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ

او نه دے د منع کړی دوی | له دے نه چه | قبول کړے شي | له دوی نه | صدقے د دوی | مګر | دا چه دوی

د دوی د خيرات د نه قبليدو وجه نور څه نه ده خو دا چه دوی د الله تعالیٰ

كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا

منکر شول | د الله | او د دهٔ د رسول | او دوی نه راځي | مونځ له | مګر

او د رسول نه انکار کړے دے . او مونځ ته نه راځي خو په ماتو

وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٥٤﴾ فَلَا تُعْجِبْكَ

سستي کوونکي | او دوی نه خرڅ کوی | مګر | په ناخوښئ | پس په تعجب کښے د وانه چوئ تا

زړونو ، او د الله تعالیٰ په لار کښے خرڅ نه کوی خو په ناخوالئ ، نو د دوی مالونه

اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ

مالونه دَ دوی | او نهٔ | اولاد دَ دوی | بیشکه | چه غواړی | الله

او دَ دوی اولاد دِ تا په تعجب کښې نهٔ اچوی ، الله تعالیٰ ته دا منظوره ده چه

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ

چه دوی ته عذاب ورکړی | په هغې سره | په ژوند کښې | دَ دنیا | او ووځي | دَ دوی ساګانې

دَ دے څیزونو په انجام کښې په دنیا کښې په عذاب اخته کړی ، او هر کله چه دَ دوی ساه ووځي

وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ

او دوی | کافران وی | او دوی قسمونه خوری | په الله | چه دوی خو | له تاسو نه دی

نو هم به دوی کافران وی ، او دوی په الله تعالیٰ قسمونه خوری چه موږ ستاسو ملګری یو

وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُوْنَ

او نهٔ دی دوی | له تاسو نه | بلکه دوی (خو) | داسے خلق دی | چه ویریږی | که چرے دوی بیاموی

او دوی هیڅ چرے ستاسو ملګری نهٔ دی ، بلکه دوی خو (په ظاهر او باطن کښې) فرق لرونکی دی که دوی د

مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ

ځائے دَ پناه | یا غارونه | یا ځائے دَ ننوتو | نو خامخا به دوی واپس شی | هغې ته

پناه ځائے ، یا غار یا دَ سر پټولو عونډ ځائے بیاموندو ، نو په منډه هلته

وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ

زغلیدونکی | او څوک له دوی نه | هغه څوک دی | چه الزام لګوی په تا | په صدقو کښې

ځان پټ کړی . او څوک پکښې داسے خلق دی چه په زکوٰة ویشلو کښې په تا اعتراض کوی

فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ

پس که چرے | دوی له ورکړے شی | له هغې نه | نو خوشحاله شی | او که چرے | ورنهٔ کړے شی دوی ته | له هغې نه

نو که دوی له ترے نه ورکړے شی نو خوشحاله شی او که چرے دوی ته پکښې څهٔ ملاؤ نهٔ شی

اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ

نو هغه وخت دوی | ناراضه شی | او څهٔ به ښهٔ وو | که چرے دوی | راضی کیدے | په هغه څهٔ چه ورکړل دوی ته الله

نو فورًا ناراضه شی . او که دوی په هغه برخه راضی شوے وے چه خدائے او رسول ورته

وَرَسُوْلُهٗ ۙ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ

او دَ ده رسول | او دوی ویلے | بس دے موږ دَ پاره | الله | او س به راکړی موږ ته | الله | دَ خپل فضل نه

ورکړے ده او دائے ویلے وے چه خدائے زمونږ بس دے هغه به موږ ته په خپل فضل سره او دَ

وَرَسُوْلُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ﴿٥٩﴾ ۧ اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَاۗءِ

او رسول دَ ده | بیشکه موږ | دَ الله طرف ته | اُمید لرونکی یو | بیشکه | چه صدقے | دَ پاره دَ فقیرانو

هغهٔ رسول به چیرته راکړی بیشکه موږ الله تعالیٰ طرف ته راغب یو . په حقیقت کښې دَ زکوٰة مال صرف دَ فقیرانو

ع ١٣

وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ

اوْ مسکینانو دی | اوْ دَ کارکنانو دی | چه په دې (صدقو) باندې (مقرر) وي | او (هغه چا کې پاره) دَ کومو زړونو کښې چه الفت پیدا کول

مسکینانو او دا دَ راټولوونکو کارکنانو حق دے او دَ هغو خلقو حق دے دَ کومو زړونه لجوئي چه منظور

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ

او په (آزادولو) دَ څټونو کښې | او دَ قرض دارو دَ پاره | او دَ الله په لاره کښې | او مسافرو (دَ پاره)

وي او دَ غلامانو په آزادولو، دَ قرض دارو په مدد کولو، دَ الله تعالیٰ په لاره کښې په ورکولو او دَ مسافرو په مدد

فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ٦٠ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ

فرض دی | دَ الله دَ طرف نه | او الله | پوهه | خاوند دَ حکمت دے | او ځنې له دوئ | هغه دي (چه)

کولو کښې خرچ کیدے شي، دا دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه حکم دے او الله تعالیٰ ښه پوهه دَ حکمت خاوند دے۔ او ځنې خلق له دوی نه

يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ۗ قُلْ اُذُنُ

تکلیف ورکوي | نبيّ ته | او وائي | چه دے (خو) | غوږ دے | ووایه | غوږ

داسے دي چه نبيّ ته تکلیف ورکوي او وائي چه دا سړے دَ هر چا هره خبره آوري، ووایه چه دا خو ستاسو دَ

خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ

ښه دے | تاسو دَ پاره | یقین لري | په الله | او یقین لري | دَ مؤمنانو (په خبره) | او رحمت دے

فائدے دَ پاره داسے دے، دے په الله تعالیٰ یقین ساتي او دَ مسلمانانو په خبره باور کوي او په تاسو کښے

لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۗ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ

دَ هغو دَ پاره چه | ایمان راوړي | له تاسو نه | او | کوم خلق چه | تکلیف ورکوي | دَ الله رسول ته

چه څوک ایمان لري دَ هغوئ دَ پاره رحمت دے، او څوک چه دَ الله تعالیٰ رسول له تکلیف ورکوي

لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٦١ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ

هغوی له | عذاب (دے) | دردناک | دوی قسمونه خوري | په الله | تاسو دَ پاره | چه راضي کړي تاسو

هغوی دَ پاره دردناک عذاب دے۔ دا خلق ستاسو په وړاندې قسمونه خوري چه تاسو خوشحاله کړي

وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗۤ اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ٦٢

او الله | او دَ دهٔ رسول | زیات حقدار دي | چه رضامند ئے کړي دوی | که چرې وي دوی | مؤمنان

حالانکه الله تعالیٰ او دَ دهٔ رسول دَ دے خبرے زیات حق لري چه دوی ئے رضا کړي که دوی په رښتیا مؤمنان وي

اَلَمْ يَعْلَمُوْۤا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ لَهٗ

آیا دوی ته معلومه نهٔ ده | چه هغه | کوم چه مخالفت وکړي | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | نو بیشکه دهٔ دَ پاره دے

آیا دوی ته معلومه نهٔ ده چه څوک دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول مخالفت کوي نو هغهٔ دَ پاره

نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ۗ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ٦٣

اور | دَ دوزخ | همیشه به وي | په هغې کښې | هم دا ده | رسوائي | ډیره لویه

دَ دوزخ اور مقرر دے چه همیشه به پکښې پراته وي او دا ډیره دَ رسوائۍ خبره ده ۔

الثلٰثة

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ

ویریږي | منافقان | له دې نه چه نازل شي | په دوی باندې | (څه) سورت | چه وښائي دوی ته

منافقان د دې نه ویریږي چه چرته (په مسلمانانو) داسې سورت رانازل نه شي چه د دوی (منافقانو) د

بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ

هغه څه چه | د دوی په زړونو کښې دي | ووایه | مسخرې کوئ تاسو | بیشکه الله | ښکاره کوونکې دے

زړونو حال ورته ښکاره کړي (اے پیغمبره!) ووایه چه (ښه ده) خندا کلئ کوئ، بیشکه الله تعالیٰ هغه څیز

مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا

د هغه څیز کوم نه چه تاسو ویریږئ | او که چرې | ته له دوی نه تپوس وکړې | خو دوی به ضرور وائي | بیشکه چه مونږه

ښکاره ونکے دے د کوم نه چه تاسو ویره کوئ. او که تپوس ترے نه وکړې (چه څه خبرې مو کولې؟) نو جواب به وکړي

نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ؕ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ

ټوقې | او لوبې کولې | ووایه | آیا په الله | او د دهٔ په آیتونو | او د دهٔ په پیغمبر پورې

چه مونږ خو هسې ټوقې ټقالې کولې، ورته ووایه چه آیا ستاسو ټوقې په الله د هغهٔ په آیتونو او په

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ؕ

تاسو ټوقې کوئ | بهانې مهٔ جوړوئ | تاسو خو کافر شوئ | پس له ایمان راوړلو نه

پیغمبر پورې کیږي؟ اوس عذرونه مهٔ کوئ تاسو د ایمان راوړلو نه پس بیا کفر کړے دے

اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ

که چرې مونږ معاف وکړو | یو ډلې ته | له تاسو نه | نو مونږ به عذاب ورکړو | بلې ډلې ته

که مونږ ستاسو یو ټولې معاف هم کړو، نو بل ټولي له به خامخا سزا ورکړو

بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٦٦﴾ اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ

ځکه چه دوی | وو | ګناهګار | منافقان سړي | او منافقانې ښځې

ځکه چه دوی مجرمان دي. منافقان سړي او منافقانې ښځې

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

د یو بل (ملګري) دي | حکم کوي | د بد کار | او منع کوي

ټول د یو بل پشان دي، د بدو خبرو تعلیم ورکوي، او د نیکئ نه

عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ؕ نَسُوا اللّٰهَ

د نیک کار نه | او بند ساتي | لاسونه خپل (د خیرات نه) | هیر کړے دوی | الله

خلق منع کوي او د نیکئ په لاره کښې د خرڅ کولو نه) خپل لاسونه منع ساتي، دوی الله تعالیٰ هیر کړو

فَنَسِيَهُمْ ؕ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ

پس هغهٔ هیر کړل دوی | بیشکه | منافقان | نافرمانه دي | وعده کړې ده | الله

نو الله تعالیٰ هم دوی هیر کړل (یاد نه ساتي چه) منافقان یقیناً نافرمانه دي. الله تعالیٰ د منافقانو سړو او د منافقو

ع ۸ / ۱۴

وقف لازم

الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ

منافقانو سړو سره | او د منافقانو ښځو سره | او د کافرانو سره | د اور د دوزخ | چه همیشه به وي دوی

ښځو سره او کافرانو سره د دوزخ د اور وعده کړې ده چه همیشه به پکښې

فِيْهَا ؕ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ

په دے کښې | هم دا (عذاب) | بس دے دوی لره | او | لعنت کړے دے په دوی | الله | او دوی د پاره

پراته وي او دغه (عذاب) د دوی د پاره کافي دے او په دوی باندې د الله تعالیٰ لعنت دے او د دوی د

عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۶۸﴾ كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْۤا اَشَدَّ

عذاب دے | همیشه | (ستاسو مثال) پشان د هغو خلقو دے | چه له تاسو وړاندې وو | هغوی وو ډیر زیات

پاره د همیشه عذاب مقرر دے. (ستاسو کارونه) د هغه چا په شان (دي) چه تاسو وړاندې تیر شوي دي چه تاسو

مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ؕ فَاسْتَمْتَعُوْا

له تاسو نه | په قوت کښې | او زیات وو | په مال کښې | او په اولاد کښې | پس هغوی فائده واخسته

زیات زورور او تاسو نه زیات د مال او د اولاد خاوندان وو، پس هغوی د خپلے دنیوی

بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ

له خپلے برخے نه | پس تاسو هم فائده واخسته | له خپلے حصے نه | لکه چه | فائده اخستے وه | هغو خلقو کوم چه

برخے نه فائده اوچته کړه او تاسو د خپلے دنیوی برخے نه فائده اوچته کړه، لکه څنګه چه هغه خلقو چه له تاسو نه

مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ؕ

له تاسو نه وړاندې وو | له خپلے برخے نه | او تاسو هم مشغول شوئ (په بې ځایه خبرو کښې) | لکه چه هغوی | مشغول وو

وړاندې وو د خپلے برخے نه فائده اوچته کړه، او په هغه ناکاره بحثونو کښې پریوتلئ لکه هغوی چه

اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

هم دا خلق دي (چه) | ضائع شول | عملونه د دوی | په دنیا کښې | او په آخرت (کښې) | او هم دا خلق دي

پکښې پوخت شوي وو، د داسے خلقو عملونه په دنیا او آخرت دواړو کښې ضائع لاړل او هم دغه خلق

الْخٰسِرُوْنَ ﴿۶۹﴾ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

نقصان موندونکي | آیا نه دے | رسیدلے دوی ته | خبر | د هغو خلقو چه | له دوی نه وړاندې وو

پخپله تاوانیان شول آیا دوی ته د مخکنو خلقو حالات نه دي رارسیدلي

قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۙ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ

د قوم د نوح | او د عاد | او د ثمود | او قوم د ابراهیم

د قوم د نوح، او د عاد، او د ثمود ، او د قوم د ابراهیم، او

وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ؕ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

او د مدین والو | او د اپوته شوو کلو | چه راغلل دوی ته | پیغمبران د دوی

د مدین د اوسیدونکو او د هغه کلو چه اړولے شوي وو ، هغوی ته خپلو پیغمبرانو ښکاره دلیلونه

بِالْبَيِّنٰتِ ؕ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

په ښکاره دلیلونو سره | پس نه دی الله (داسې) | چې ظلم ئې کړے وي په دوی باندې | لیکن دوی پخپله | په ځانونو

راوړل ، نو الله تعالی په هغوی هیڅکله زیاتے نه کولو خو هغوی پخپله پخپلو

يَظْلِمُوْنَ ۝۷۰ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ

ظلم کولو | او مؤمنان سړي | او مؤمنانې ښځې | ځینې له دوی نه ملګري د ځینو دي

ځانونو ظلم کولو . او مؤمنان سړي او مؤمنانې ښځې د یو بل ملګري دي ،

يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ

چې حکم کوي | د نیک کار | او منع کوي | د بدو کارونو نه | او قائموي

د نیکو کارونو تعلیم ورکوي ، او د بدو کارونو نه خلق منع کوي ، او د مونځونو

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ

مونځ | او ادا کوي | زکوٰة | او حکم مني | د الله

پابندي ساتي ، او زکوٰة ورکوي ، او د الله تعالی او د هغه د رسول

وَرَسُوْلَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ

او د هغه د رسول | هم دا خلق دي | چې رحم به وکړي په دوی باندې | الله | بیشکه | الله | ډیر زبردست

حکم مني ، په دے خلقو به الله تعالی ډیر زر رحم وکړي (یادساتئ چې) الله تعالی یقیناً غالب

حَكِيْمٌ ۝۷۱ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ

د حکمت خاوند دے | وعده کړے ده | الله | مؤمنانو سړو | او مؤمنانو ښځو سره

او د حکمت خاوند دے الله تعالی د مؤمنانو سړو او مؤمنانو ښځو سره د داسې باغونو د

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا

د جنتونو | چې بهیږي به | لاندې د هغې نه | نهرونه | (چې) دوی به همیشه وي | په هغې کښې

ورکولو اراده کړے ده چې د هغې لاندې به نهرونه بهیږي کوم ځائے چې به دوی همیشه

وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ؕ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ

او د پاکیزه مکانونو | دائمي باغونو کښې | او رضامندي | د الله

اوسیږي او د داسې پاک صفا مکانونو چې د همیشه په باغونو کښې به وي او د ټولو نه غټه خبره دا چې د الله

اَكْبَرُ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۷۲ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

ډیره لویه ده | هم دا ده | کامیابي | ډیره لویه | اے | نبي ! | جهاد وکړه

رضامندي به ورته حاصله شي، هم دا د ټولو نه لویه کامیابي ده . اے نبي ! کافرانو او منافقانو

الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ؕ وَمَاْوٰىهُمْ

د کفارو | او منافقینو سره | او سختي کوه | په دوي | او ځائے د دوي

سره جهاد کوه . او په دوی باندې سختي کوه او (یادساتئ چې) د دوی ځائے

وقف لازم

ع ۱۵

جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا

دوزخ دے | او هغه ډیر بد | ځائے دے د واپس تلو | دوی قسمونه خوري | په الله | چه نه دي ویلي دوی

دوزخ دے او هغه ډیر خراب ځائے دے . دوی په الله تعالیٰ قسمونه خوري چه مونږ فلانۍ خبره نه

وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ

او بیشکه ویلي ده دوی | خبره | د کفر | او دوی کافران شول | پس | د خپل اسلام راوړلو نه

ده کړې ، حال دا دے چه دوی د کفر خبره ضرور کړے ده او د اسلام نه پس ئے کفر غوره کړو

وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا ۚ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ

او دوی اراده وکړه | د هغه څه | چه دوی بیا نه مونده | او دوی بدل وانه خستلو | مګر د دے خبرے چه

او هغه کار ته ئے لاس واچولو چه تر سره ئے نه کړے شو او دوی صرف د دے خبرے بدله واخستله

أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَإِنْ يَتُوبُوا

غنیان کړل دوی | الله | او | د ده رسول | په خپل فضل سره | پس که چرته دوی توبه وکړي

چه الله تعالیٰ او د ده رسول په خپله مهربانۍ سره دوی غنیان کړی دو ، نو که چرته دوی توبه وباسي

يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۖ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ

نو وي به | ډیره ښه | د دوی د پاره | او که چرے | دوی ونه مني | نو عذاب به ورکړي دوی له | الله

نو دا به ورله بهتره وي ، او که چرے دوی ونه مني ، نو الله تعالیٰ به دوی له په

عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ

عذاب | دردناک | په دنیا کښې | او په آخرت (کښې) | او نه به وي دوی ځ پاره

دنیا او آخرت کښې دردناک عذاب ورکړي ، او په مخ د زمکے

فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ

په مخ د زمکے | څوک دوست | او نه څوک مددګار | او ځنې له دوی نه | هغه څوک دي

به د دوی د پاره نه څوک دوست وي او نه مددګار . او په دوی کښې ځنې هغه دي کوم چه

عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

چه وعده ئے کړې وه | الله سره | که چرے هغه راکړی مونږ ته | له خپل فضل نه | نو مونږ به ضرور صدقه ورکړو | او مونږ به ضرور یو

د الله تعالیٰ سره وعده کړے وه چه که الله تعالیٰ مونږ له په خپل فضل سره (مال) راکړو نو مونږ به ئے ضرور خیرات کړو

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا

له نیکانو نه | بیا هر کله چه | ورکړو دوی ته هغه | له خپل فضل نه | نو دوی شومتیا وکړه

او ښه نیکان به شو . بیا هر کله چه الله تعالیٰ په خپل فضل سره دوی له (هر څه) ورکړل نو په دے کښې

بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ

په هغه کښې | او دوی واوړیدل (د وعدے نه) | او دوی | مخ اړونکي دي | پس ورکړو دوی ته انجام کېښودو (الله)

ئے شومتیا شروع کړه او (د وعدے نه) واوړیدل او انکار ئے وکړو . نتیجه ئے دا شوه چه الله تعالیٰ

نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا

نفاق | دَ دوی په زړونو کښې | تر هغې ورځې پورې | چه دوی به ملاویږي دَ هغهٔ سره | ځکه چه | دوئ مخالفت وکړو

دَ دوئ په زړونو کښې دا سې نفاق واچولو چه دَ ملاقات (قيامت) تر ورځې پورې به قائم وی ځکه چه

اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا

دَ الله سره | دَ هغې وعدې چه دَ دهٔ سره ئې کړے وه | او په سبب دَ دې چه دوی به دروغ ويل | آيا دوی نهٔ پوهيږي؟

دوی الله تعالیٰ سره بے لوظی وکړه او دروغ ويناکانے ئې وکړے. آيا دوی نهٔ پوهيږي

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ

چه الله | پوهيږي | دَ دوی په رازونو | او دَ دوی په پټو خبرو | او دا چه | الله | ښهٔ پوهيږي

چه الله تعالیٰ دَ دوی په پټو رازونو او دَ دوی په پټو خبرو ښهٔ خبر دے او دا چه الله تعالیٰ دَ غيبو په

الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

په غيبو | کوم (منافقان) چه | الزام لګوی | په خوشحالئ سره خيرات کوونکو | مؤمنانو باندې

خبرو باندې ښهٔ عالم دے. دا هغه خلق دی چه په خپله مرضئ خيرات کوونکو مؤمنانو ته دَ خيرات

فِي الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ

په صدقو کښې | او کوم (مؤمنان) چه | څهٔ نهٔ بيا مومی | سوا دَ خپل محنت نه

په حقله ملامتيا کوی ، او هغه خلق چه نهٔ بيا مومی مګر دَ خپل محنت (صله) دا

فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ ؕ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ؗ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نو دوی ټوقې کوی | هغوئ پورې | ټوقې وکړے الله | دَ دوی سره | او دَ دوی دَ پاره | عذاب دے

منافقان دوی پورے ټوقې کوی ، الله تعالیٰ دَ دوی دَ مذاق (بدله) ورکړه او دَ دوئ دَ پاره

اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾ اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؕ اِنْ تَسْتَغْفِرْ

دردناک | ته بخښنه غواړے | دوئ دَ پاره | يا بخښنه نهٔ غواړے | دوئ دَ پاره | که ته بخښنه غواړے

دردناک عذاب مقرر دے. که ته دَ دوی دَ پاره بخښنه غواړے او که نهٔ غواړے که ته ورله (يو ځل نه)

لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ؕ ذٰلِكَ

دوی دَ پاره | اويا (٧٠) | ځله (هم) | نو هيڅکله به ونهٔ بخښي | الله | دوی | دا

اويا ځله بخښنه وغواړے خو الله تعالیٰ به دوی هيڅکله ونهٔ بخښي ، دا ځکه چه

بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي

په دې وجه چه دوی | انکار وکړو | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او الله | لارې ته نهٔ ښائي

دوئ دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول نه انکار کړے دے ، او الله تعالیٰ بدعمله قوم ته

ع ١٠ ٨ ١٦ الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ

نا فرمانو خلقو ته | خوشحاله شول | وروستو پاتے شوی (له جهاده) | په خپله ناسته

سمه لاره نهٔ ښوئي. دا وروستو پاتے کيدونکی خلق دَ پيغمبر نه په وروستو

خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

په خلاف د پیغمبر د خدای | او خوښه نه کړله دوی | چه جهاد وکړی دوی | په مالونو خپلو | او په ځانونو خپلو

پاتے کیدو باندې خوشحاله شول ، او دائے خوښه نه کړه چه په خپل مال او سر باندې د الله تعالیٰ په لاره کښے

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِي الْحَرِّ ؕ قُلْ

په لاره کښے | د الله | او دوی دوئیل (نورو ته) | مه وځئ (جهاد له) | په گرمئ کښے | ته ووایه

جهاد وکړی. او خلقو ته ئے (هم) ووئیل چه په دا سے سخته گرمئ کښے (جهاد د پاره) سفر مه کوئ. ته ورته

نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ؕ لَوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿۸۱﴾ فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا

اور د دوزخ | ډیر سخت دے | په گرموالی کښے | کاش چه دوی پوهیدے | پس وُدِ خاندی دوی | لږ

ووایه چه د دوزخ اور خو د دے نه زیات گرم دے کاش چه دوی په دے خبره پوهیدے. نو لږ دے ورځے دِ وخاندی

وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۲﴾ فَاِنْ

او وُدِ ژاړی | ډیر | دا سزا | د هغه څه ده | چه دوی به کول | پس که چرے

او بیا ډیره موده دِ ژاړی ، د دوی د کارونو هم دغه سزا ده . نو که چرے

رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوْكَ

واپس راوستے ته | الله | د یوے ډلے طرف ته | له دوی نه | پس اجازت وغواړی دوی له تا نه

ته الله تعالیٰ د دوی (منافقینو) یو ټولی طرف ته واپس راوستے او (په بله موقعه) تا نه میدان جنگ طرف

لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا

د وتلو (جنگ د پاره) | نو ووایه | چه هیڅ کله تاسو وتلے نه شئ | ما سره | چرے هم | او هیڅ کله تاسو جنگیدلے نه شئ

ته د وتلو اجازت وغواړی نو ورته جواب ورکړه چه تاسو ما سره هیچرے وتلے نه شئ او زما په ملګرتیا کښے هیڅ کله د

مَعِيَ عَدُوًّا ؕ اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا

زما په ملګرتیا کښے | دښمن سره | بیشکه تاسو | راضی شوئ | په کښیناستلو | په اول | ځل | پس کښینئ تاسو

د دښمن مقابله نه شئ کولے . بیشکه تاسو په اول ځل (په کور د نو کښے) ناستئ خوښه کړے وه نو اوس هم تاسو

مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿۸۳﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا

د وروستو پاتے خلقو سره | او مه کوه مونځ (د جنازے) | په هیڅ کس باندې | له دوی نه | چه مړ شی | چرے هم

د وروستو پاتے خلقو سره کښینئ . او (اے نبی!) آئنده چه په دوی کښے څوک مړ شی نو د هغه جنازه کوه

وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

او مه وُدریږه ته | په قبر د هغه | بیشکه دوی انکار وکړو | د الله | او د هغه د رسول

او مه ئے په قبر وُدریږه ، ځکه چه دوی د الله تعالیٰ او د هغه د رسول نه انکار کړے دے

وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ؕ

او دوی مړه شول | او دوی نافرمانه وُو | او په تعجب کښے دِ وانه چوی | مالونه د دوی | او اولاد د دوی

او په دا سے حالت کښے مړه شوی دی چه دوی نافرمانه وو . د دوی مالونه او د دوی اولاد تا په تعجب کښے وانه چوی

اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
بیشکه | غواړی الله | چه | عذاب ورکړی دوی ته | دَدے په وجه | په دنیا کښے | او ووځی
الله تعالیٰ خو صرف دا غواړی چه دوی ته په هغه څیزونو سره په دنیا کښے عذاب ورکړی او دَ دوی ساه

اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا
روحونه دَ دوی | او دوی کافروی | او هرکله چه نازل کړے شی | یو سورت | چه ایمان راوړی
ووځی نو په داسے حالت کښے چه دوی کافران وی . او کله چه یو سورت په دے مضمون را نازل شی چه تاسو

بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ
په الله | او جهاد وکړئ | په ملګرتیا کښے | دَ دهٔ دَ رسول | نو اجازت غواړی له تا نه | مالداره خلق
په الله ایمان راوړئ او دَ رسول په ملګرتیا کښے جهاد وکړئ ، نو له دوی نه مالداره خلق در نه

مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٨٦﴾ رَضُوْا
له دوی نه | او وائی | پریږده مونږ | چه شو مونږ | دَ کښیناستونکو سره | دوی راضی شول
اجازت غواړی او وائی چه مونږ پریږده چه دَ ناستو خلقو سره (ناست) پاتے شو . دوی پخپله

بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ
په دے چه دوی وی دوی | سره | دَ وروستو پاتے کیدونکو ښځو | او مهر ووهلے شو | په زړونو دَ دوی | پس دوی
په دے راضی دی چه کور ناستو زنانو سره ملګری پاتے شی او دَ دوی په زړونو مهر لګولے شوے دے پس دوی

لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
نهٔ پوهیږی | لیکن | رسول | او هغه کسان چه | ایمان راوړے دے | دَ دهٔ سره
نهٔ پوهیږی . لیکن رسول او هغه خلقو چه دَ دهٔ سره ئے ایمان راوړے په خپلو

جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ
دوی جهاد وکړو | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | او هم دا کسان دی | چه دوی دَ پاره
مالونو او په خپلو ځانونو سره ئے جهاد وکړو ، هم دا خلق دی چه دَ دوی دَ

الْخَيْرٰتُ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ
ښیګړے دی | او هم دا خلق دی | خلاصے موندونکی | تیار کړی دی | الله | دوی دَ پاره
پاره ښیګړے دی او هم دا کسان کامیاب دی . الله تعالیٰ دَ دوی دَ پاره داسے باغونه

جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ
باغونه | چه بهیږی به | دَ هغے لاندے | نهرونه | همیشه به وی دوی | په هغے کښے
تیار کړی دی چه دَ هغے لاندے به نهرونه بهیږی . هم په دے کښے به دوی همیشه وی

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾ ع وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ
دا دهٔ | کامیابی | ډیره لویه | او راغلل | عذر کوونکی | له کلی والو نه
او دا یوه لویه کامیابی ده . او له کلی والو نه ځینے بهانے ګر راغلل ،

ع ۱۱ ۹ ۱۷

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
چه رخصت ورکړے شي | دوی ته | او کښيناستل | هغه کسان کوم چه | دروغ ووئيل | الله | او د ده رسول ته
چه (د پاتے کيدو) اجازت ورته ورکړے شي او هغه کسان بالکل کښيناستل چا چه د الله او د رسول سره په دروغ عذ

سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ
زر به ورسيږي | هغوته چه | کافران دي | له دوی نه | عذاب | دردناک | نشته دے
کړے وه ، به دوی کښے څوک چه په کفر کښے پاتے شي هغوی له دردناک عذاب مقرر دے . په

عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ
په کمزورو باندے | او نه په رنځورانو باندے | او نه په هغه خلقو باندے کوم چه | نه بيا موي
ضعيفانو او په ناروغنو او په هغه چا چه (د جهاد) خرچه نه بيا موي

مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ مَا
هغه څيز چه | خرچ کړي | هيڅ گناه | هر کله چه دوی خيرخواهي کوي | د الله | او د ده د رسول | نشته دے
هيڅ گناه نشته کله دوی د الله تعالیٰ او د ده د رسول سره مخلص وي ، په

عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾ وَ
په نيکي کوونکو باندے | (څه) الزام | او الله | بخښونکے | مهربان دے | او
دا سے نيکانو هيڅ الزام نشته . او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے . او

لَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ
نه په هغه خلقو چه | هر کله چه دوی راشي تا ته | د پاره د دے چه ته سورلي ورکړے دوی ته | تا ووئيل | چه زه نه بيا موم هغه څه
په هغه چا هم څه گناه نشته چه تا له راشي چه (جهاد له) ورله سورلي ورکړے او ته ورته ووائے چه ما سره سورلي

اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ
چه زه سواره کړم تاسو | په هغے باندے | نو دوی واپس شول | او د دوی سترگے | بهيږي | له اوښکو نه
نشته چه تاسو پرے سواره کړم هغوی واپس شي او د سترگو نه ئے د غم اوښکے

حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ
(له دے) غم نه | چه دوی نه بيا موي | هغه څه چه | دوی خرچ کړي | بيشکه | الزام | (خو) په هغو کسانو دے
څاڅي ځکه چه د هغوی سره د خرچ د پاره مال نه وي . (او الزام) صرف په هغو خلقو دے چه له تا

يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَآءُ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا
چه اجازت غواړي له تا نه | او دوی | مالداره دي | دوی راضي شول | په دے چه | دوی پاتے شي
نه (د وروستو پاتے کيدو) اجازت غواړي سره د دے چه هغوی مالداره وي ، دوی د روستو پاتے کيدونکو ښځو سره

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾
د وروستو پاتے کيدونکو ښځو سره | او مهر لگولے دے | الله | د دوی په زړونو باندے | پس دوی | نه پوهيږي
پاتے کيدل خوښ کړل او الله تعالیٰ د دوی په زړونو باندے مهر لگولے دے پس دوی (د جهاد په برکتونو) نه پوهيږي